

Līdzās — vecākais biedrs

Kuram gan no mums savā laikā nav bijis pirmā neveiklā mēģinājuma darbā. Cik labi, kad līdzās gadījās vecāks, pieredzējis biedrs, kuram varēja paprasīt padomu, kurš uzmundrināja, deva patiesu padarītā vērtējumu. Ja ne viņa, varbūt pirmā neizdošanās būtu pārvilkusi visam pāri svieta, nāktos atnest ar roku izraudzītajai profesijai un meklēt citu. Bet daži labs neveiksminieks tā var nostāigāt visu mūžu un neko neātrast. Pēc pirmās kļūdas visas citas tiek uztvertas jau sāpīgāk, tāpēc ikviens visvairāk pateicīgs ir saviem pirmajiem darba skolotājiem, kuri parādīja un iemācīja saskatīt dzīvi, to gandarījumu, ko dod radošos meklējumos pavadītas stundas.

Jaunatnākušo strādnieku ievadīšana kolektīvā, iepazīstināšana ar to, kas būs jāveic, ir tradicionāla parādība, bet īpašu saturu un masveidību tā ieguva pēc PSKP 25. kongresa. Uzkrāta pieredze, gūtas atziņas, izvirzījušies jauni mērķi un uzdevumi. Par tiem tika runāts aizvadītās nedēļas nogalē pirmajā plašajā rajona arodorganizāciju vietējo komiteju priekšsēdētāju, darbaudzinātāju, viņu padomju priekšsēdētāju un komjaunatnes pirmorganizāciju sekretāru kopīgajā seminā-

rā partijas rajona komitejā.

Semināru atklāja Latvijas KP rajona komitejas sekretārs S. Bisteris, referātu par darbaudzinātāju lomas pastiprināšanu nolasiņa Latvijas KP rajona komitejas instruktors J. Kalvāns. Uzstājās Latvijas ĻKJS rajona komitejas pirmais sekretārs V. Veleckis, Livānu eksperimentālās biokimiskās rūpnīcas darbiniece T. Davidenko, Livānu universitātes nodalnes vadītāja A. Kurciša, ūdenssaimniecības celtniecības 21. PMK pārstāvis M. Suba, Oskalna kolhoza galvenais inženieris D. Jauja un lauksaimniecības darbinieku arod biedrības rajona komitejas priekšsēdētājs V. Valuhs. Viņi pastāstīja par sasniegumiem jaunatnes audzināšanā komunistiskā attieksmē pret darbu, runāja par uzdevumiem nākotnē.

Par darbaudzinātāju var būt jebkurš, kas ieguvis pirmradnieka tiesības, kam ir ne vien bagāta pieredze profesijā, bet arī pedagoģiskas dotības un, protams, vēlētās nodarboties ar iesācēju, palīdzēt tam nostāties uz stingrām kājām. Jaunās maigo sagatavošana ir ļoti atbildīgs uzdevums un ne katram pa spēkam, tāpēc darbaudzinātājiem tiek izvirzītas augstas prasības, taču tikai 150 šīs kustības dalībnieku rajonā ir par maz. Lie-

lākā daļa no viņiem ir rūpniecības uzņēmumos, transporta un citās organizācijās, bet kolhozos un padomju saimniecībās to tikpat kā nav. Tamdēļ seminārā īpaša uzmanība tika pievērsta darbaudzinātāju kustības masveidošanai.

Labus panākumus guvuši jauno strādnieku šefi Livānu biokimiskajā rūpnīcā, jo viņiem lielu vēribu veltī gan partijas un komjaunatnes organizācijas, gan arī arod biedrības komiteja. Te rosīgi strādā visi 24 darbaudzinātāji, arī viņu padome, kuras sastāvā ir 7 cilvēki. Apmēram puse no darbaudzinātājiem ir komunisti un komjaunieši. Panākumus guvušas arī padomes, ko vada V. Rudzāte (Livānu stikla fabrikā) un I. Miļa (21. PMK), jauno šefi kolhoza «Vārkava» mehanizators M. Ivanovs, Livānu būvmateriālu rūpnīcas kalējs E. Dimants un citi. Viņi par savu mērķi izvirzījuši panākt, lai jaunieši iemijotu darbu, ko iesākuši, leaudzina viņiem ciešu pret strādnieku amatiem, alkas pēc zināšanām, palīdz izvēlēties pareizo ceļu arī sadzīvē — mājās, atpūtā. Tādu atsaucīgu biedru atbalsts allaž vajadzīgs.

Darbaudzinātājiem jāuzņemas šefība arī par jauniešu brigādēm. Pašlaik šādu kolektīvu rajonā ir ap 40, bet lielākā daļa no tiem nestā-

bill, sevišķi laukos. Bija komjauniešu un jauniešu ražas novācēju brigāde, vairs nav. Bet kāpēc tā nevarētu būt pastāvīga? Kāpēc nevar vienmēr strādāt kopā, nevis tikai kampaņas laikā? Jāorganizē jauno strādnieku mācības tiesiskajos jautājumos, pirmrindas pieredzes studēšanā. Pareizi rīkojas uzņēmumos un organizācijās, kur iekārto darba slavas istabas vai stūrīšus. Šis pasākums ir laba skola iesācējiem.

Livānu biokimiskajā rūpnīcā vecākie strādnieki uzņēmušies šefību par 30 jaunajiem. Katrs no viņiem saņem konkrētus uzdevumus, viņi dēļ rīko tikšanās ar ievērojamiem cilvēkiem, jauno strādnieku dienas, kas raksturīgas ar bagātīgu domu apmaiņu, rūpējas par viņu kultūru atpūtu.

— Mana darba biogrāfija aizsākas tālajos divdesmitajos gados, — pastāstīja M. Suba. — Arī tajā laikā mums bija savi darbaudzinātāji, kuriem esam daudz pateicības par rādā. Tagad šī kustība kļuvusi daudz plašāka un bagātāka. Mums jāprot iemantot jauniešu uzticību un palīdzēt viņiem spert pirmos patslāvīgos soļus.

Darbā cilvēki aug ātri, vakarējie audzināmie šodien jau citus iepazīstina ar profesijas noslēpumiem. Par saviem darbaudzinātājiem nenākas sūdzēties ne Livānu stikla fabrikas strādniekam Aleksejam Gordikovam, ne kolhoza «Sijukalns»

traktoristam Jānim Slūkam un citiem. Viņi pavisam nesena pagātnē paši bija audzināmie, nu jau skolo vēl jaunākus. Tā stafete iet no rokas rokā.

Semināra dalībnieki izteica domu, ka nobriedusi vajadzība pēc darbaudzinātāju kustības vadības un organizācijas centra rajona mērogā.

Runātāji no Livāniem kritizēja pilsētas saimniekus, kuri maz vērtības vērtījuši jaunatnes kultūras atpūtas organizēšanai. Savā laikā iedzīvotāji daudz pūļu vērtījuši stadiona iekārtošanā, bet pašlaik tas atstāts novārtā. Lai stāvoklī labotu, aktīvākiem jābūt arī jaunajiem.

Seminārā uzsvēta nepieciešamība nopietnāk pievērsties to jauniešu ievadīšanai darbā, kuri kolhozos un padomju saimniecībās ierodas no lauku profesionāli tehniskajām skolām. Zināšanu viņiem pietiek, bet tie taktiski un vērtīgi jāievada praktiskajā darbā. Izskanēja arī tāda doma, ka jaunajiem strādniekiem augstāku amata kategoriju būtu vēlams piešķirt tikai tad, ja viņiem ir vidusskolas izglītība, vai mācās.

Noslēgumā Latvijas ĻKJS rajona komitejas pirmais sekretārs V. Veleckis darbaudzinātājiem J. Tišinam, E. Dimantam, E. Kurcišai un M. Ivanovam pasniedza Latvijas ĻKJS Centrālās Komitejas balvas — darbaudzinātāju nozīmītes.

A. RANCANS